

Vec C-43/04

Finanzamt Arnsberg

proti

Stadt Sundern

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof)

„Šiesta smernica o DPH – článok 25 – Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov – Nájom poľných revírov v rámci mestského lesného podniku – Pojem „poskytovanie poľnohospodárskych služieb““

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 26. mája 2005

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov – Pôsobnosť – Plnenia, ktoré nie sú ani dodaním poľnohospodárskych výrobkov, ani poskytovaním poľnohospodárskych služieb – Vylúčenie – Poskytovanie poľnohospodárskych služieb – Pojem – Nájom poľných revírov – Vylúčenie

(Smernica Rady 77/388, článok 25)

Článok 25 šiestej smernice 77/388, ktorý priznáva členským štátom možnosť využiť u poľnohospodárskych výrobcov, pre ktorých uplatňovanie všeobecného systému dane z pridanej hodnoty alebo zjednodušeného systému podľa článku 24 bude spôsobovať problémy, paušálnu úpravu, sa má vykladať tak, že sa uplatní iba na dodanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb, ktoré sú definované v odseku 2 článku 25, a že na iné plnenia uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou sa vzťahuje všeobecná úprava šiestej smernice.

V tomto ohľade článok 25 ods. 2 piatu zarážku šiestej smernice v spojení s jej prílohou B sa má vykladať tak, že nájom poľných revírov poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou nie je poskytovaním poľnohospodárskych služieb v zmysle tejto smernice. Po prvé, nájom poľných revírov nie je výslovne uvedený v týchto ustanoveniach a nespĺňa podmienky v nich uvedené. Dálej spoločná paušálna úprava predstavuje výnimku zo všeobecnej úpravy šiestej smernice a musí byť uplatňovaná iba v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie jej cieľa. Okrem toho by bolo v rozpore s povahou a účelom tejto úpravy, ak by sa pojem „poľnohospodárske služby“ vykladal v tom zmysle, že sa vzťahuje na nájom, ako je nájom poľných revírov, ktorý nie je určený na poľnohospodárske účely a ktorý sa netýka zariadení obvykle používaných v poľnohospodárskych, lesníckych alebo rybárskych podnikoch.

(pozri body 21, 26 – 27, 29, 31, body 1až 2 výroku)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 26. mája 2005 (*)

„Šiesta smernica o DPH – článok 25 – Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov – Nájom poľných revírov v rámci mestského lesného podniku – Pojem „poskytovanie poľnohospodárskych služieb““

Vo veci C-43/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) z 27. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 4. februára 2004, ktorý súvisí s konaním:

Finanzamt Arnsberg

proti

Stadt Sundern,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský a A. Ó Caoimh,

generálny advokát: P. Léger,

tajomník: R. Grass,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- nemecká vláda, v zastúpení: C.-D. Quassowski a A. Tiemann, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: E. Svolopoulou a K. Marinou, splnomocnené zástupkyne,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Triantafyllou a K. Gross, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 25 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu vedeného Stadt Sundern (mesto Sundern) proti Finanzamt Arnsberg (ďalej len „Finanzamt“), ktorého predmetom je uplatnenie spoločnej paušálnej

úpravy v poľnohospodárstve, upravenej v uvedenom článku, na nájom poľných revírov v rámci mestského lesníckeho podniku.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 25 šiestej smernice s názvom „Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov“ stanovuje:

„1. Ak uplatňovanie normálneho [všeobecného – *neoficiálny preklad*] systému dane z pridanej hodnoty alebo zjednodušeného systému podľa článku 24 bude spôsobovať poľnohospodárskym výrobcom problémy, členské štáty môžu pre potreby náhrady dane z pridanej hodnoty za nakúpený tovar a služby využiť u poľnohospodárskych [poľnohospodárskych – *neoficiálny preklad*] výrobcov systém paušálnej sadzby podľa tohto článku.

2. Na účely tohto článku definujeme tieto pojmy:

- ‚poľnohospodársky výrobca‘ – zdaniteľná osoba [platiteľ dane – *neoficiálny preklad*], ktorá [ktorý – *neoficiálny preklad*] vykonáva činnosť v jednej z nižšie popísaných podnikateľských oblastí,
- ‚poľnohospodárstvo, lesníctvo alebo rybárstvo‘ [poľnohospodársky, lesnícky alebo rybársky podnik – *neoficiálny preklad*]: podnikanie [podniky – *neoficiálny preklad*] takto chápané v každom členskom štáte v rámci výrobných aktivít uvedených v Prílohe A,
- ‚poľnohospodársky výrobca s paušálnou sadzbou‘ – poľnohospodársky výrobca zdaňovaný podľa systému s paušálnou sadzbou podľa odseku 3 a ďalších,
- ‚poľnohospodárske produkty‘ [výrobky – *neoficiálny preklad*]: tovary produkované v poľnohospodárstve, lesníctve alebo rybárstve [vyrábané poľnohospodárskym, lesníckym alebo rybárskym podnikom – *neoficiálny preklad*] v každom členskom štáte ako výsledok aktivít uvedených v Prílohe A,
- ‚poľnohospodárska služba‘ [poskytovanie poľnohospodárskych služieb – *neoficiálny preklad*]: každá služba podľa špecifikácie v Prílohe B, ktorú poskytne poľnohospodársky výrobca na základe vlastnej pracovnej sily a/alebo s použitím bežného vybavenia pre poľnohospodárstvo, lesníctvo alebo rybárstvo, v rámci ktorých podniká,

– ...

5. Percento paušálnej sadzby definované v odseku 3 sa bude používať pri cene, ošistenej od dane, [cene bez dane – *neoficiálny preklad*]... Táto kompenzácia vylučuje všetky ďalšie možnosti odpustu dane.

...

9. Každý členský štát môže vylúčiť zo systému paušálnej sadzby isté kategórie poľnohospodárskych výrobcov a poľnohospodárskych výrobcov, u ktorých aplikácia normálneho [všeobecného – *neoficiálny preklad*] systému dane z pridanej hodnoty alebo zjednodušený systém, ktorý umožňuje článok 24 (1) by nespôsobil administratívne ťažkosti.

...“

4 Príloha B tej istej smernice s názvom „Zoznam po?nohospodárskych služieb“ stanovuje:

„Za poskytovanie po?nohospodárskych služieb, ktoré sú obvykle sú?as?ou po?nohospodárskej výroby, sa považujú najmä:

– ...

– prenájom strojov a zariadení, ktoré se [sa – *neoficiálny preklad*] obvykle používajú na po?nohospodárske ú?ely v po?nohospodárskych, lesníckych alebo rybárskych podnikoch,

– ...“

Vnútroštátna právna úprava

5 Paragraf 2 zákona o dani z obratu (Umsatzsteuergesetz, ?alej len „UStG“) v znení ú?innom v ?ase skuto?ností tvoriacich skutkový stav vo veci samej stanovuje:

„1. Podnikateľom je ten, kto samostatne vykonáva živnostenskú ?innos? alebo ?innos? pri výkone povolania. Podnik zah??a celkovú živnostenskú ?innos? alebo ?innos? pri výkone povolania podnikate?a...“

...

3. Právnické osoby riadené verejným právom vykonávajú živnostenskú ?innos? alebo ?innos? pri výkone povolania iba v rámci svojich výrobných alebo obchodných podnikov (§ 1 ods. 1 bod 6 a § 4 Körperschaftsteuergesetz) a svojich po?nohospodárskych alebo lesníckych podnikov.“

6 Paragraf 24 UStG stanovuje:

„1. Bez toho, aby bola dotknutá druhá, tretia a štvrtá veta, je pre ?innosti po?nohospodárskych a lesníckych podnikov stanovená da? takto:

1. pre dodanie výrobkov pochádzajúcich z lesníckeho podniku s výnimkou piliarskych výrobkov vo výške 5 % zo základu dane;

...

3. pre ostatné plnenia v zmysle § 1 ods. 1 bod 1 vo výške 9 % zo základu dane. ... Sumy dane na vstupe sú stanovené vo výške 5 % pre plnenia uvedené v prvej vete bodu 1 a vo výške 9 % pre ostatné plnenia v zmysle prvej vety zo základu dane pri týchto plneniach. Iné odpo?ítanie dane na vstupe nie je možné. ...

2. Za po?nohospodársku a lesnícku ?innos? sa považuje:

1. po?nohospodárstvo, lesné hospodárstvo, vinohradníctvo, záhradníctvo, pestovanie ovocia a zeleniny, lesné škôlky, pestovanie plodín a ?asti plodín prírodným spôsobom, sladkovodný rybolov, rybníkárstvo, chov rýb pre sladkovodný rybolov a rybníkárstvo, v?elárstvo, migra?ný chov oviec, ako aj pestovanie osiva;

2. ...

Sú?as?ou po?nohospodárskych a lesníckych podnikov sú rovnako pridružené podniky ur?ené na to, aby slúžili po?nohospodárskym a lesníckym podnikom. ...

3. V prípade, ak podnikateľ okrem plnení uvedených v odseku 1 uskutočňuje aj iné plnenia, poľnohospodársky a lesnícky podnik sa v štruktúre podniku považuje za samostatný podnik.

...“

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 V rokoch 1994 až 1999 dosahoval Stadt Sundern príjmy z predaja dreva a z lesníckeho podniku, ako aj z prenájmu poľovných revírov. Keďže tieto nájom považoval za podobné plneniam v zmysle „paušálnych úprav“ uvedených v § 24 UStG, nepriznal v tejto súvislosti žiadnu daň z obratu.

8 Po kontrole na mieste samom dospel Finanzamt k záveru, že nájom poľovných revírov nepredstavovali poľnohospodárske a lesnícke plnenia v zmysle tohto ustanovenia, ale mali byť zdanené základnou sadzbou v súlade so všeobecnou úpravou zdanenia. V dôsledku toho požadoval od podniku Stadt Sundern zaplatenie dane z pridanej hodnoty (ale len „DPH“) z príjmov dosiahnutých z uvedených prenájmov.

9 Stadt Sundern podal proti platobnému výmeru opravný prostriedok na Finanzgericht. Tento súd vyhovel opravnému prostriedku, pričom dospel k názoru, že nájom poľovných revírov nepatria ani do rámca poľnohospodárskeho a lesníckeho podniku, ani do rámca živnostenského podniku v zmysle § 2 ods. 3 UStG. Tieto nájom totiž nepredstavujú nič viac ako obyčajnú správu majetku.

10 Finanzamt podal opravný prostriedok „Revision“ na Bundesfinanzhof. Tvrdil, že uvedené poľovné revíry boli prenechané do nájmu v súlade s § 2 ods. 3 UStG v rámci lesníckeho podniku Stadt Sundern, ale že tieto nájom nepredstavovali poľnohospodársku činnosť v zmysle § 24 UStG. V dôsledku toho dospel k záveru, že tieto prenájmy mali podliehať všeobecnej úprave zdanenia.

11 Bundesfinanzhof sa pýta, či jeho rozhodovacia prax, podľa ktorej sa na nájom poľovných revírov nevzťahuje spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov a tieto podliehajú všeobecnej úprave zdanenia, je v súlade s článkom 25 šiestej smernice v prípade, keď pozemky, s ktorými je spojené právo poľovníctva, predstavujú súčasť poľnohospodárskeho alebo lesníckeho podniku. Za týchto okolností tento súd rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto otázky:

„1 Majú členské štáty, ktoré prebrali do vnútroštátneho práva systém spoločnej paušálnej úpravy pre poľnohospodárskych výrobcov stanovený v článku 25 [šiestej] smernice..., možnosť alebo povinnosť oslobodiť v konečnom dôsledku poľnohospodárskych výrobcov s paušálnou sadzbou od dane z obratu?

2. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná: Platí to iba na dodanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb, alebo rovnako aj na ostatné plnenia poľnohospodárskeho výrobcu s paušálnou sadzbou, alebo sa na tieto iné plnenia vzťahuje všeobecná úprava [šiestej] smernice...?

Čo vyplýva z uvedeného pre nájom poľovného revíru poskytnutý poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou?“

Úvodné pripomienky

12 Na úvod je potrebné uviesť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu nie je bezprostredne zrejmý presný rozsah prvej otázky a jej vzťah k druhej otázke.

13 Prvú otázku však predsa možno chápať tak, že sa pýta, či vnútroštátny súd usiluje zistiť, či v prípade, ak členský štát využil v súlade s článkom 25 šiestej smernice možnosť uplatniť na poľnohospodárskych výrobcov spoločnú paušálnu úpravu, má povinnosť uplatniť túto úpravu na týchto poľnohospodároch v prípade, ak uskutočnia plnenia, na ktoré sa táto úprava vzťahuje, alebo či v tomto prípade ide skôr o možnosť.

14 Pokiaľ ide o druhú otázku, táto pozostáva v podstate z dvoch častí. Po prvé sa vnútroštátny súd pýta, či sa spoločná paušálna úprava vzťahuje na iné plnenia uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou, ktoré nie sú dodaním poľnohospodárskych výrobkov a poskytovaním poľnohospodárskych služieb. Po druhé sa tento súd usiluje zistiť, či je nájom poľných revírov poskytovaním poľnohospodárskych služieb v zmysle článku 25 šiestej smernice.

15 Na prvú otázku, tak ako je vyložená v bode 13 tohto rozsudku, je potrebné odpovedať len v prípade, ak je odpoveď na druhú časť druhej otázky kladná.

16 Za týchto okolností je vhodné obrátiť poradie otázok a preskúmať najprv obe časti druhej otázky a až potom, v prípade ak to bude potrebné, prvú otázku.

O prvej časti druhej otázky

17 V prvej časti svojej druhej otázky sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 25 šiestej smernice vykladať tak, že sa spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov uplatňuje výlučne na dodanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb, ktoré sú definované v odseku 2 tohto článku, a či sa na ostatné plnenia uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou vzťahuje všeobecná úprava DPH.

18 Nemecká a grécka vláda, ako aj Komisia Európskych spoločenských navrhujú odpovedať na túto otázku kladne.

19 Je vhodné uviesť, že Súdny dvor už mal príležitosť rozhodovať o vzťahu medzi spoločnou paušálnou úpravou pre poľnohospodárskych výrobcov a všeobecnou úpravou DPH vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 15. júla 2004, Harbs (C-321/02, Zb. s. I-07101).

20 Z tohto rozsudku vyplýva, že na iné plnenia ako dodávanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb v zmysle článku 25 ods. 2 šiestej smernice uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou pri výkone poľnohospodárskej činnosti sa vzťahuje všeobecná úprava šiestej smernice (v tomto zmysle pozri už citovaný rozsudok Harbs, body 31 a 36).

21 V dôsledku toho je na mieste odpovedať na prvú časť druhej otázky tak, že článok 25 šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že sa spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov uplatní iba na dodanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb, ktoré sú definované v odseku 2 tohto článku, a že na iné plnenia uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou sa vzťahuje všeobecná úprava uvedenej smernice.

O druhej časti druhej otázky

22 V druhej časti svojej druhej otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je nájom poľných revírov poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou poskytovaním poľnohospodárskej služby v zmysle článku 25 ods. 2 piatej zarážky šiestej smernice v spojení s jej prílohou B, v ktorej sú vymenované poľnohospodárske služby.

23 Nemecká vláda a Komisia sa domnievajú, že na túto otázku je potrebné odpovedať záporne, pretože nájom poľných revírov nie je uvedený v prílohe B šiestej smernice. V tomto ohľade tvrdia, že článok 25 tejto smernice sa má vykladať reštriktívne v súlade s jeho povahou odchýlky.

24 Treba pripomenúť, že pri určení rozsahu pôsobnosti ustanovenia práva Spoločenstva je potrebné súčasne zohľadniť jeho znenie, kontext a jeho účel (rozsudok z 15. októbra 1992, *Tenuta il Bosco*, C-162/91, Zb. s. I-5279, bod 11, a už citovaný rozsudok *Harbs*, bod 28). Okrem toho z potreby jednotného uplatňovania práva Spoločenstva a zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, vyžaduje v celom Spoločenstve samostatný a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri najmä rozsudky z 18. januára 1984, *Ekro*, 327/82, Zb. s. 107, bod 11, a zo 17. marca 2005, *Feron*, C-170/03, Zb. s. I-02299, bod 26).

25 Je potrebné uviesť, že výklad, ktorý zastáva nemecká vláda a Komisia, je potvrdený znením predmetného ustanovenia, kontextom, v ktorom sa nachádza, ako aj účelom sledovaným spoločnou paušálnou úpravou.

26 Predovšetkým je dôležité uviesť, že v zmysle článku 25 ods. 2 piatej zarážky šiestej smernice a jej prílohy B sa za poskytovanie poľnohospodárskych služieb považujú dodávky poľnohospodárskych služieb, ktoré tvoria bežnú súčasť poľnohospodárskej produkcie, predovšetkým „prenájom strojov a zariadení, ktoré se [sa – *neoficiálny preklad*] obvykle používajú na poľnohospodárske účely v poľnohospodárskych... podnikoch“. Nájom poľných revírov však nie je výslovne uvedený v týchto ustanoveniach a okrem toho nespĺňa podmienky v nich uvedené.

27 Pokiaľ ide o kontext, v ktorom sa nachádzajú tieto ustanovenia, je potrebné uviesť, že sa týkajú osobitnej úpravy, ktorá predstavuje výnimku zo všeobecnej úpravy šiestej smernice. V zmysle konštantnej judikatúry sa každá odchýlka alebo výnimka zo všeobecného pravidla musí vykladať reštriktívne (pozri najmä rozsudok z 12. decembra 1995, *Oude Luttikhuis a i.*, C-399/93, Zb. s. I-4515, bod 23, a z 12. decembra 2002, *Belgicko/Komisia*, C-5/01, Zb. s. I-11991, bod 56). Ako ostatné osobitné úpravy stanovené šiestou smernicou, musí byť aj táto úprava uplatňovaná iba v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie jej cieľa (pozri už citovaný rozsudok *Harbs*, bod 27).

28 Napokon, pokiaľ ide o preskúmanie účelu sledovaného spoločnou paušálnou úpravou, je potrebné pripomenúť, že táto úprava zodpovedá potrebe zjednodušenia. Ako vyplýva z bodu 29 už citovaného rozsudku *Harbs*, táto úprava má za cieľ nahradiť daň úctovanú z tovarov a služieb nadobúdaných poľnohospodárskymi výrobcami vyplatením paušálnej náhrady týmto výrobcom vykonávajúcim činnosť v rámci poľnohospodárskeho, lesníckeho alebo rybárskeho podniku v prípade, ak dodávajú poľnohospodárske výrobky alebo poskytujú poľnohospodárske služby.

29 Uplatnenie spoločnej paušálnej úpravy nezávisí od splnenia jediného kritéria, a to formálneho postavenia poľnohospodárskeho výrobcu, ale rovnako aj od povahy hospodárskych činností, ktoré uskutočňuje (v tomto zmysle pozri už citovaný rozsudok *Harbs*, bod 31). Okrem toho, bolo by v rozpore s povahou a účelom tejto úpravy, ak by sa pojem „poľnohospodárske služby“ uvedený v článku 25 ods. 2 piatej zarážke šiestej smernice vykladal v tom zmysle, že sa vzťahuje na nájom, ako je nájom poľných revírov, ktorý nie je určený na poľnohospodárske

účely a ktorý sa netýka zariadení obvykle používaných v poľnohospodárskych, lesníckych alebo rybárskych podnikoch.

30 Z tohto dôvodu, ak v situácii, ako je vo tá veci samej, poľnohospodársky výrobca prenechá do nájmu poľovné revíry, nemožno dospieť k záveru, že poskytuje poľnohospodárske služby v zmysle článku 25 ods. 2 piatej zarážky šiestej smernice v spojení s jej prílohou B.

31 Z tohto dôvodu je potrebné odpovedať na druhú časť druhej otázky tak, že článok 25 ods. 2 piata zarážka šiestej smernice v spojení s jej prílohou B sa má vykladať tak, že nájom poľovných revírov poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou nie je poskytovaním poľnohospodárskych služieb v zmysle tejto smernice.

32 S prihliadnutím na odpoveď na druhú časť druhej otázky a z dôvodov uvedených v bodoch 12 až 16 tohto rozsudku nie je potrebné odpovedať na prvú otázku.

O trovách

33 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 25 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa má vykladať tak, že spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov sa uplatní iba na dodanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb, ktoré sú definované v odseku 2 tohto článku, a že na iné plnenia uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou sa vzťahuje všeobecná úprava šiestej smernice.

2. Článok 25 ods. 2 piata zarážka šiestej smernice v spojení s jej prílohou B sa má vykladať tak, že nájom poľovných revírov poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou nie je poskytovaním poľnohospodárskych služieb v zmysle tejto smernice.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.